

fra Sukkerfabrikkerne for en fast Pris, er det mig ganske ufatteligt, at det ærede Medlem ikke tør og ikke vil tage Konsekvensen deraf og tillige sikre Staten mod alt for urimelige Tab ved den Ordning, der kan paaføres Statskassen derved, at nogle enkelte industridrivende skulde have en Fordel. Det ærede Medlem plejer ikke altid at være saa lydhør overfor Industriens Interesser, og det kan i dette Tilfælde kun være Industriens Interesser, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for. Jeg er af den Opfattelse, at det Sukker, der produceres her i Landet i det kommende Aar, i det væsentlige vil svare til det Forbrug, der vil blive her i Landet, og at der altsaa ikke bliver Tale om nogen væsentlig Indførsel af Sukker. I Perioden 1898—1900 var Sukkerforbruget her i Landet 27 kg pr. Individ. Det har siden været stadig stigende. I 1913 var Forbruget steget til 39,5 kg pr. Individ og i 1914 til 41,1 kg pr. Individ. I 1918—19 har vi været i Stand til at rationere dels til Industrien, dels til det almindelige Forbrug 42,3 kg pr. Individ. Vi har altsaa til Trods for Rationeringen alligevel kunnet forbruge mere pr. Individ i 1918—19, end vi gjorde under den frie Handel i 1914. Hvis Rødhøsten ikke slaar fejl, hvad der ikke er nogen Grund til at antage, vil der, efter hvad de sagkyndige paa Roedyrkningens Omraade og Sukkerfabrikkerne siger, kunne produceres ca. 150 Mill. kg Sukker i 1919, saaledes at Forbruget her i Landet for 1919—20, regnet efter 3/4 Million Indbyggere, vil kunne blive 46,2 kg pr. Individ. Da vi i 1914 med fri Handel og ubegrænset Adgang til at købe Sukker kun brugte 41,1, maa det antages, at 46,2 kg vil være tilstrækkeligt i 1919—20. Danmark har ikke hidtil været et Land, der indførte Sukker, i hvert Fald ikke i de senere Aar. I 1913 udførte vi mere, end vi indførte, ligeledes i 1914, og her er Tale om meget betydelige Mængder. Vi havde ganske vist en meget stor Sukkerhøst i 1913; den var paa 162 Mill. kg og vistnok den største, vi nogen Sinde har haft, og vi udførte da over 33 Mill. kg mere, end vi indførte. I 1914, da Sukkerhøsten ikke var væsentlig større, end man kan vente den i det kommende Aar, udførte vi 23,8 Mill. kg mere, end vi indførte. Jeg maa derefter antage, at det vil være muligt for os at klare os endogsaa godt med det Sukker, der ventes produceret her i Landet i 1919—20, og klare os med det i 1919—20. Jeg har fremført disse Tal for

at vise, hvor ringe Grund der har været for det ærede Medlem til for det første at indtage den Særstilling, han gør, og som er inkonsekvent, og for det andet at gøre den Bemærkning, han har gjort, som i og for sig er ganske vildledende, nemlig at vi ved Lovforslagets Gennemførelse forhindrer Folk i at faa Sukker til en billigere Pris. Ingen kan være i Tvivl om, at den Sukkerordning, vi har haft her i Landet, i høj Grad har bidraget til at skaffe Befolkningen billigere Sukker, end Befolkningen i noget andet Land i Europa har haft.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) benægtede kategorisk, at det skyldtes en Indsigelse fra Ernæringsraadets Side, at Indenrigsministeriet ikke fastsatte den af den overordentlige Kommission indstillede Maksimalpris paa japansk Kartoffelmel til Beskyttelse af Publikum. Jeg staar her med en Korrespondance i Haanden, udfærdiget af Udvalgets Formand, Direktør Heilbuth, tiltraadt af os i den overordentlige Kommission, hvori Direktør Heilbuth oplyser, at naar Indstillingen skete, var det efter forudgaaende Forhandling med Ernæringsraadets Formand, Godsejer Moesgaard-Kjeldsen. Det oplyses endvidere i Skrivelsen, at naar Indenrigsministeriet desuagtet ikke udstedte Bekendtgørelsen, skyldtes det en Indsigelse fra Ernæringsraadets Side. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister: Hvem har Ret? Jeg tillader mig indtil videre at tro, at det her af Hr. Heilbuth anførte er det rigtige.

Moesgaard-Kjeldsen: Det glæder mig straks at kunne konstatere Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems første Udtalelse, hvorefter han havde haft Skrivelser i sin Haand underskrevne af mig, og det Dokument, der nu er fremkommet, som er skrevet af en anden, og hvor der kun refereres til mig. Trods denne Skrivelse maa jeg gentage — og jeg har Ernæringsraadets Medlemmer som Vidne til det —, at vi tog det Standpunkt, som det ærede Medlem bebrejdede os, at vi ikke havde taget. Det ærede Medlem sagde, at vi ved vort Standpunkt havde forhindret, at der kunde skaffes det danske Folk Kartoffelmel til en billigere Pris end den, hvortil vi kunde sælge vort eget. Det er det, jeg hidtil har omtalt som en urigtig Fremstilling. Vi behandlede Spørgsmaalet, da der var Tale om at indføre